

Значај воље у војничком позиву

ВОЈНО ДЕЛО 6/1998.

Потпуковник *Вуко Михаиловић*

... *Процес воље.* Почетак сваке наше активности изазван је неком потребом материјалне или духовне природе. Та потреба, кад је поста-немо свесни, јавља се као представа циља за којим тежимо – то је у ствари наша жеља. Жељом је одређен циљ, али од жеље до циља понекад је веома далеко. То нам потврђују свакодневни примери и искуства. У нама се јављају многе жеље, али их све не остварујемо. Неко је, на пример, зажеleo да похађа курс енглеског језика. Почео је да га похађа, али је после извесног времена одустао и то објашњава овако: „Имао сам велику вољу да научим енглески језик, али не иде, немам смисла за језике“. То објашњење сасвим је погрешно. Дотични је имао само жељу, али не и довољно јаку вољу да ту жељу реализује, тј. његова воља била је слаба.

Оно унутрашње „ја желим“ не треба ни преценити ни потценити, јер то је полазна тачка у васпитавању наше воље. Да би се разумне и оправдане жеље испуниле, код нас се јављају стремљења, за чије остварење је потребна одговарајућа акција: планови, средства и активност за постизање одређеног циља. То је корак даље у јачању и васпитавању наше воље. Оно „ја желим“ прераста у „ја хоћу“. Сада је јасан не само циљ већ и начин – средства помоћу којих се до њега долази. Остваривање оног унутрашњег „ја хоћу“ један је од сложенијих елемената процеса воље.

У војном позиву, а нарочито кад су у питању борбени задаци, често су циљеви јасни, али се појављују разноврсне могућности да се до њих стигне. Од пута којим се пође умногоме зависи и успех целе акције.

Борба мотива за старешину је најсудбоноснији мисаони процес у доношењу одлуке, а одлука је решење за прелазак на дело, на акт вољне радње. Руководилачке способности војног старешине огледају се у томе да ли он у мисаоном процесу исправно води борбу мотива и да ли у тој борби обезбеђује превагу најреалнијих. Такође је потребно да старешина у правом моменту и одлучно оконча борбу мотива која може да ојача или ослаби његову вољу. Важно је да ли је дошло до потпуне победе једних, а коначног одбацивања других мотива, или је старешина прихватио мотиве у чију оправданост није потпуно сигуран. Ово је изванредно значајно за васпитавање воље старешина и због тога што се борба мотива у мисаоном процесу припремања одлуке огледа и касније – у издавању задатака јединицама, одређивању структуре борбеног поретка, доследности извођења одређених борбених поступака...